

Vraag 1.

De voorkeur gaat uit naar a): het noodzakelijkheids criterium als open norm met veel flexibiliteit, waarbij het privévoordeel van noodzakelijke voorzieningen buiten het loonbegrip blijft. Onderscheid tussen vergoeden, verstrekken en beschikbaar stellen hierbij laten vervallen.

Vraag 2.

De voorkeur wordt bepaald door de aanname dat er geen discussie ontstaat met de belastingdienst over eigentijdse vergoedingen en verstrekkingen aan medewerkers, zoals: l-pads, parkeervergoedingen, uitgaven voor fitness, kantinevergoedingen, teambuilding, kruimelgevallen (bijv bloemetje secretaressedag).

Vraag 3.

Een verlaging van het percentage van de vrije ruimte is acceptabel als:

- a. toepassing van het noodzakelijkheids criterium leidt tot een realistische verlaging van de werkkosten tlv de vrije ruimte
- b. het een concrete vermindering oplevert op het vlak van administratieve lastenverlichting;
- c. er een oplossing komt voor de kosten van politieke ambtdragers, omdat dit voor relatief kleinere gemeenten een te grote belasting is voor de vergoedingen en verstrekkingen aan de overige (ambtelijke) medewerkers.

Vraag 4.

De voorkeur gaat uit naar een afrekening na afloop van het kalenderjaar. Overigens wordt de huidige vollooppmethode goed hanteerbaar geacht.

Werkkosten exclusief BTW berekenen. Over de verstrekking is al BTW betaald; het is vreemd dat je in voorkomende gevallen ook nog eens 80% eindheffing moet betalen over de BTW.

Verder willen we graag de gedachte meegeven om te bezien of er mogelijkheden zijn voor het invoeren van een keuzeoptie voor de werkkostenregeling (een 'light' versie). Hierbij denken wij aan een vast percentage van de fiscale jaarloonsom, waarbij alle kaders van mogelijkheden voor de vergoedingen en verstrekkingen worden vastgesteld. Als belangrijke voordelen voor een dergelijke 'light' versie zien wij minder administratieve lasten en geen discussies met de belastingdienst.

Steenbergen, 14 mei 2013 Projectgroep WKR.